

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 78/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живко Дедовић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Првог основног суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету П 13645/20, у седници одржаној 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ надлежност Трећег основног суда у Београду за поступање у овој правној ствари.

Образложење

У Првом основном суду у Београду у току је парнични поступак по тужби АА из ... против тужене Републике Србије, Првог основног суда у Београду, ради исплате.

Први основни суд у Београду је, позивајући се на одредбе члана 62. става 1. ЗПП, поднео Врховном касационом суду захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари наводећи да је тужбеним захтевом против Републике Србије тражена накнада штете због незаконитог и неправилног рада управо Првог основног суда у Београду, што значи да постоје оправдани разлози да Врховни касациони суд одреди други стварно надлежни суд за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је предлог основан.

Према одредби члана 62. става 7. у вези става 1. ЗПП („Сл.гласник РС“ бр. 72/11...18/20) највиши суд одређене врсте на захтев надлежног суда (који захтев може поднети сам или на предлог странке) може одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

На основу наведене законске одредбе може бити одређено поступање другог стварно надлежног суда ако суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

Према наводима тужбе, тужилац је, као вештак медицинске струке, изradio налаз и мишљење у предмету Првог основног суда у Београду К 5499/10, али му нису исплаћени трошкови вештачења који износе 17.760,00 динара.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд сматра да је оправдано и сврсисходно да се одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој правној ствари, због чега је одлучено као у изреци решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић